

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Christus tota nocte apud Pontificem, iniuriis exponitur. Cæteræ
pugnant virtutes, sola vincit perseverantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

FERIA QUINTA.

CHRISTVS TOTA NOCTE, APVD Pontificem, injuriis exponitur.

Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes; prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit. Matth. 26.

VERITAS PRACTICA.

Cæteræ pugnant Virtutes, sola vincit Perseverantia.

RATIO EST, quia sola illa vincit Virtus, cæteris pugnantibus, quæ sola finem imponit operi. Sed sola Perseverantia finem imponit operi. Ergo illa est, quæ sola vincit; ac proinde quantumcumque pugnent virtutes, nisi constanter perseveres usque ad finem, nihil obtinebis.

I. PUNCTUM.

STatim atque Christus se Filium Dei professus est, tum Princeps Sacerdotum, scidit vestimenta sua dicens; blasphemavit, quid adhuc egemus testibus; ecce nunc auditis blasphemiam? quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt, reus est mortis; Tunc expuerunt in faciem eius, & quæ supra memorantur, audent in eum.

Eccle. 8. Qualis libertas & audacia, sive seivorum absque ullo iussu, sive Pontificum ita jubentium aut dissimulantium contra Christum lesum, Sic modò etiam homines tam liberè in Deum peccant quàm si nullus esset Deus, aut nulla iustitia. Etenim, ut ait Sapiens, quia non profertur citò contra malos sententia, absque timore ullo filii hominum perpetrant mala.

Et verò cum multa eaque gravissima per totam noctem patiatur Dominus, tum ad hæc quinque capita revocari possunt, Primum, judicatur reus & blasphemus; Secundum, ut talis conspuitur in faciem; Tertium, colaphis & alapis cæditur ab unoquoque; Quartum, velantur eius oculi, ut divinet à quo sit percussus; Quintum, ignominiosè propheta nuncupatur, & in opprobrium personæ, interro-

gant eum dicentes, Prophetiza quis est qui te percussit? & alia multa blasphemantes dicebant in eum ut refert sanctus Lucas. Luc. 11.

Quæ patientia Domini! qualis benignitas! quanta constantia, sic per totam noctem absque ullo verbo, aut vel modico impatienciae tædiive signo, ad eorum nutum inter tot contumelias perseverantem constitisse! Vere Ps. 101. longanimis, verè sapiens Dominus.

Hoc est scilicet, quod nos docere volebat contra inordinatum illum cordis & linguæ impetum, quo ex diuturnitate laborum & difficultate suscepti operis abripimur in impatientiam, & ex impatientia cedimus ignominiosè adversis, ac velut ignavi milites de statione dejecti abiicimus clypeum, & quidquid meriti patiendò cõsecuti eramus, totum uno momento, defectione nostra deperdimus. Vi. 2. Ios. 1. dete vosmetipsos, aiebat sanctus Ioannes, ne perdatis quæ operati estis, sed ut mercedem plenam accipiatis. Omnis qui credit & non permanet in doctrina Christi: Deum non habet. Cætera scilicet virtutes pugnant; sola verò vincit perseverantia; Nam sola illa vincit, quæ inchoato finem imponit operi, quod alioquin mancum & imperfectum esset, nisi ad finem usque perduceretur. Unde aptè Sapiens; In fine hominis Eccles. 11. denudatio operis illius: Quasi dicat, multa quidem homo inchoat, sed in fine ipse videbitur, qualia fuerint ejus opera, si videlicet ea perfecit & absolverit. Vel sic interpretare: Multa quidem operatur homo in vita, sed unum præcipuè habet opus, ad quod cætera omnia revocari debent, nempe salutem animæ; & perfectionem in sua vocatione, hoc autem opus nisi ex aliis, quæ illi deserviunt, deudari nõ potest, neque manifestari nisi in fine ipsius hominis, quia donec vivit, laborat quidem & pugnat, sed an laborem expleverit & in

III. PUNCTUM.

& in pugna vicerit, id ex solo fine agnoscitur: Et quantumcunque pugnent virtutes, sola illa vincet, quæ sola finem imponet. O quæ verè dictum: *Non queruntur in Christianis initia sed finis. Paulus malè cepit, sed bene finivit. Iude laudantur exordia, sed finis prodisione damnatur.*

II. PUNCTUM.

SED sola perseverantia finem imponit operi. Sic omnino aptè ad rem nostram sanctus Augustinus, aut qui vis alius author Serm. 8. ad fratres de Eremo. O Fratres mei, non tedeat incipere magna, nec fastidiat tenere inchoata, scientes, quod perseverantia informat meritum, colorat boni propositum, remunerat currentem, coronat pugnantem, ducit ad bravium, conducit cunctos ad portum. Hac est tunica talaris sancti Ioseph usque ad finem contingens. Hac est tunica sacerdotis usque ad pedes perveniens. Hac est cauda hostia, quam tenemur reddere Deo & offerre. Hac est calcaneum bona operationis, quod contra serpentis morsum debemus observare. Hac est virtus qua Deum ligat. Hac est qua omne bonum informat. Hac est perseverantia, qua laureantur martyres, qua virgines coronantur, qua Sacerdotes sublimantur & Confessores.

Sic coherenter sanctus Bernardus, prorsus absque perseverantia, nec qui pugnat, victoriam; nec palmam victor consequitur; vigor virium, virtutum consummatio est, nutritrix ad meritum, mediatrix ad premium. Soror est patientia, constantia filia, amica pacis, amicitiarum nodus, unanimatis vinculum, propugnaculum sanctitatis. Tolle perseverantiam, nec obsequium mercedem habes, nec beneficium gratia, nec laudem fortitudo; Denique non qui caperit, sed qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

SIC ergo cetera pugnant virtutes, sola vincit perseverantia.

Quod usdem pene verbis, eodemque planè sensu retulit Petrus Blelensis, pius & gravis author; *Omnes quidem virtutes currunt ad bravium, sed una perseverantia coronatur.*

Quo de argumento cum pleni sint facii Codices & sanctorum Patrum monumenta, tum illud ex eodem sermone S. Augustini supra relato, consideratione dignissimum: *Bo- Ser. 8. ad num inchoare & malo sine concludere, quid aliud Fr. in Ere- est quam monstruosas res conficere. Illa enim actio mo- quasi Chimera est, qua initium habet à ratione, sed finem à sensualitate cum enim sic agitur, humano capiti cervicem pictor equinam jungit, & super imponit instructuosas plumas.*

Audi ergo Sapientem: *Non ventiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam, sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. Esto firmus in via Domini, & in veritate sensus tui, & scientia: & prosequatur te verbum pacis & iustitiae.*

Quæ ut in praxim distinctius redigas, disce hæc à Christo tria. Primum, cum posset se liberare his omnibus malis, nulla usus potestate perinde tolerat omnia, sicut si nihil posset. Secundum, cum saltem queri aut deprecari posset tot injurias, ne verbum quidem profert. Tertium, cum eos punire posset, adeo non malum pro malo reddit, ut è contra non cesser eos movere ad cognitionem sui, unde dicuntur vel maxime velasse ejus faciè, quod inde promicantes quoddam radios, quibus illustrabantur, adverterent; & forte postea quidam eorum conversi sunt & salvati. *Deus patientia & solatii, ait Apostolus, det vobis idipsū sapere in alterutro, secundum Iesum Christū. O verè Deus patientiæ! sed non solatii, nisi iis, qui eius patientiam pro viribus imitentur!*

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Socru Petri febricitante, sanata à Christo Domino Luc. 4.

Febbris animi, animo longè periculosior, quàm febris corporis, corpori.

In 1 parte, Feria 5. hebdomada 2. post Epiphaniam; Vbi Evangelica narratio refertur, & ex Divo Ambrosio, febris animi dicitur esse omnis

Cupiditas, de qua proinde quotquot sparsim habentur Veritates Practica, possent huc, cum de le- ltu tamen, transferri: Quales hæc inter alias:

In levi quidem cupiditate, pars aliqua nostri cordis